

Î N D R U M A R U L

FAMILIEI

Î N D R U M A R U L

FAMILIEI

Publicat de
Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă
Salt Lake City, Utah

© 1992, 1999, 2001, 2006, Intellectual Reserve, Inc.
Toate drepturile rezervate
Tipărit în Germania.

Aprobarea versiunii în limba engleză: 2/06
Aprobarea traducerii: 02/06
Titlul original: *Family Guidebook*
Romanian

Cuprins

„Familia: o declarație oficială către lume”	iv
Organizarea și scopul familiei	1
Predarea Evangheliei în propriul cămin	4
Îndeplinirea responsabilităților în cadrul familiei	12
Instruirea conducerii	15
Ținerea slujbelor de preaslăvire acasă (pentru familiile din zonele izolate)	16
Rânduieli și binecuvântări ale preoției	18
Obținerea materialelor Bisericii și localizarea informațiilor despre istoria familiei	26

„Familia: o declarație oficială către lume”

În 1995, Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli au publicat: „Familia: o declarație oficială către lume”. Această proclamație este o declarație și o reafirmare a doctrinelor și practicilor pe care profeții le-au declarat, în mod repetat, de-a cursul istoriei Bisericii. Cuprinde principiile vitale pentru fericirea și bunăstarea fiecărei familii. Membrii familiei trebuie să studieze proclamația și să trăiască în acord cu preceptele acesteia.

„Noi, Prima Președinție și Consiliul celor Doisprezece Apostoli ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, declarăm cu solemnitate căsătoria dintre un bărbat și o femeie ca fiind rânduită de Dumnezeu, familia fiind esențială pentru planul Creatorului cu privire la destinul etern al copiilor Lui.

Toate ființele umane – bărbat și femeie – sunt făcute după chipul lui Dumnezeu. Fiecare este în spirit un fiu sau o fiică iubită ai unor părinți cerești și, datorită acestui lucru, fiecare are o natură și un destin divin. Faptul că o persoană este bărbat sau femeie reprezintă o caracteristică fundamentală pentru scopul și identitatea individului în existența lui premuritoare, muritoare și eternă.

În existența lor premuritoare, fiii și fiicele de spirit L-au cunoscut și L-au venerat pe Dumnezeu ca Tatăl lor Etern și au acceptat planul Lui prin care copiii Lui puteau obține un trup fizic ca să câștige experiența pământeană pentru a progresa către perfecțiune și, în final, pentru a împlini destinul lor divin ca moștenitori ai

vieții eterne. Planul divin al fericirii face posibil ca relațiile de familie să continue și după moarte. Rânduielele și legămintele sacre ce se fac în sfintele temple dau posibilitatea fiecărei persoane să se întoarcă în prezența lui Dumnezeu, iar familiile lor să fie unite pentru eternitate.

Prima poruncă pe care Dumnezeu a dat-o lui Adam și Evei, a fost cu privire la capacitatea lor de a deveni părinți ca soț și soție. Noi declarăm că porunca lui Dumnezeu către copiii Lui de a se înmulți și de a umple pământul, este încă valabilă. Declarăm în continuare că Dumnezeu a poruncit ca sacrele puteri de procreare să fie întrebuințate numai între bărbat și femeie, căsătoriți legal ca soț și soție.

Declarăm că viața pe pământ este creată prin îndrumare divină. Noi afirmăm că viața este sfântă și afirmăm despre importanța ei în planul etern al lui Dumnezeu.

Soțul și soția au o responsabilitate sacră, aceea de a se iubi și de a se îngriji unul de celălalt și de copiii lor. ‘Fiii, sunt o moștenire de la Domnul’

(Psalmii 127:3). Părinții au datoria sacră de a-și crește copiii cu dragoste și dreptate, de a satisface nevoile lor fizice și spirituale, de a-i învăța să se iubească și să se slujească unul pe altul, să respecte poruncile lui Dumnezeu și să respecte legile țării în care sunt cetățeni, oriunde ar trăi. Soții și soțiile – mamele și tații – vor fi făcuți răspunzători în fața lui Dumnezeu pentru nămplinirea acestor responsabilități.

Familia este rânduită de Dumnezeu. Căsătoria dintre un bărbat și o femeie este esențială pentru planul Lui etern. Copiii au dreptul de a se naște din părinți căsătoriți și au dreptul de a fi crescuți de un tată și o mamă care-și onorează jurămintele căsătoriei cu toată fidelitatea. Fericirea în viața de familie poate fi obținută cel mai bine atunci când aceasta se bazează pe învățăturile Domnului Isus Hristos. Căsătoriile și familiile reușite se stabilesc și se mențin pe principiile credinței, rugăciunii, pocăinței, iertării, respectului, dragostei, milei, muncii și ale activităților de recreere sănătoase. Planul divin pentru tați este de a conduce familiile lor cu dragoste și dreptate și ei sunt răspunzători de

satisfacerea nevoilor pentru viața și protejarea familiilor lor. Mamele sunt în primul rând responsabile pentru îngrijirea copiilor. În aceste responsabilități sacre, tații și mamele sunt obligați să se ajute unii pe ceilalți ca parteneri egali. Invaliditatea, moartea sau alte situații pot duce la adaptarea sau schimbarea rolurilor în familie. Rudele trebuie să ofere ajutor atunci când este nevoie.

Noi avertizăm pe acele persoane care încalcă legămintele castității, care abuzează de parteneri sau de copii sau care nu reușesc să-și îndeplinească responsabilitățile față de familie, că vor da socoteală într-o bună zi în fața lui Dumnezeu. Mai departe, avertizăm că dezintegrarea familiei va aduce asupra persoanelor, comunităților și națiunilor, nenorocirile prevestite de profeții din vechime, precum și de cei moderni.

Facem un apel către toți cetățenii responsabili și către guvernanții de pretutindeni, să promoveze acele măsuri menite să mențină și să întărească familia ca unitate fundamentală a societății” (*Ensign*, noiembrie 1995, pag. 102).

Organizarea și scopul familiei

Organizarea

Familia este sacră în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă și este cea mai importantă unitate socială în timp și în veșnicie. Dumnezeu a instituit familiile pentru a aduce fericire copiilor Săi, pentru a le permite să învețe principii corecte

într-o atmosferă iubitoare și pentru a-i pregăti pentru viața veșnică.

Căminul este cel mai bun loc pentru a preda, a învăța și a pune în practică principiile Evangheliei. Este locul în care persoanele învață să procure hrană, îmbrăcăminte, adăpost și să-și asigure alte lucruri de care au nevoie. Tatăl și mama, ca parteneri egali, trebuie să ajute pe fiecare membru al familiei:

- să caute adevărul și să-și dezvolte credința în Dumnezeu;
- să se pocăiască de păcate, să fie botezat pentru iertarea păcatelor, să devină un membru al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă și să primească Duhul Sfânt;

- să se supună poruncilor lui Dumnezeu, să studieze scripturile cu sârguință, să se roage zilnic și să slujească altora;
- să împărtășească Evanghelia altora;
- să fie înzestrat și să se căsătorească în templu pentru veșnicie cu o pereche demnă, să creeze un cămin fericit pentru familie și să sprijine familia prin dragoste și sacrificiu;

- să caute informații despre strămoșii decedați și să înfăptuiască pentru ei rânduielile templului;

- să ofere hrănirea necesară pentru sănătatea spirituală, socială, fizică și emoțională.

Tatăl prezidează în familie, este responsabil să-i învețe pe copii și să procure familiei cele necesare traiului. Un tată demn și eligibil din Biserică are ocazia

de a deține preoția, care este puterea și autoritatea de a acționa în numele lui Dumnezeu. Cu această putere și autoritate, tatăl devine conducătorul preoției din familia sa. Își conduce familia în pregătirea de a se întoarce în prezența Tatălui nostru Ceresc. Soția sa este tovarășa, partenera și consiliera lui cea mai importantă. Soțul și soția trebuie să se sfătuiască unul cu celălalt despre toate lucrurile care afectează familia și căminul.

Tatăl trebuie să se îngrijească de nevoile spirituale ale familiei sale. El trebuie să se asigure că ei sunt învățați Evanghelia lui Isus Hristos și trebuie să facă tot ce poate pentru a-i încuraja și a-i ajuta să se supună poruncilor Domnului.

Un tată care deține preoția poate să-i binecuvânteze pe membrii familiei sale și poate să se îngrijească de nevoile lor spirituale. Prin autoritatea preoției respective și fiind autorizat de conducătorul preoției sale, tatăl poate:

1. să numească și să binecuvânteze copii;
2. să boteze copii (și alte persoane);
3. să confirme copii (și alte persoane) ca membri ai Bisericii și să le confere Duhul Sfânt;
4. să confere preoția fiilor săi (și altora) și să-i rânduiască în oficiile preoției;
5. să binecuvânteze și să administreze împărtășania;
6. să dedice morminte.

Fără a fi autorizat de conducătorul preoției sale, un tată care deține Preoția lui

Melhisedec poate să consacre uleiul, poate să-i binecuvânteze pe membrii familiei sale și pe alții atunci când sunt bolnavi și să le dea binecuvântări speciale când este necesar. (Vezi pag. 18–25 din acest îndrumar pentru instrucțiuni despre înfăptuirea rânduielilor și binecuvântărilor preoției).

Tatăl trebuie să se asigure că familia sa este implicată activ în îndeplinirea celor trei responsabilități de bază:

1. pregătirea spirituală și temporală proprie și a familiei;
2. împărtășirea Evangheliei;
3. istoria familiei și rânduielile din templu pentru cei vii și cei morți.

Mama este partener egal și consilier pentru soțul ei. Ea îl ajută să-și învețe copiii legile lui Dumnezeu. Dacă în casă nu există un tată, mama prezidează în familie.

Tatăl și mama trebuie să fie unul în ceea ce privește scopul. Obiectivul lor trebuie să fie acela de a-i pregăti pe toți membrii familiei să se întoarcă la Tatăl nostru Ceresc. Ei trebuie să fie uniți în timp ce lucrează pentru a îndeplini acest obiectiv. Domnul a stabilit Biserica pentru a ajuta tații și mamele să-și învețe și să aibă grijă de familiile lor.

Când apar copii în familie, părinții trebuie să-i iubească, să-i învețe adevărurile Evangheliei și să fie exemple de viață neprihănită. Copiii trebuie să învețe și să țină poruncile lui Dumnezeu. Ei trebuie să-și respecte și să-și asculte părinții.

Tăria Bisericii depinde de familiile și de persoanele care trăiesc potrivit Evangheliei lui Isus Hristos. Măsura în care o familie se bucură de binecuvântările Evangheliei depinde în mare măsură de cât de bine tatăl și mama își înțeleg și își îndeplinesc responsabilitățile de bază ca părinți. Biserica nu intenționează niciodată să le dea taților și mamelor programe sau responsabilități care să-i copleșească, să-i descurajeze sau să-i facă să-și neglijeze aceste îndatoriri esențiale.

Scop

Deoarece Tatăl nostru Ceresc ne iubește, El vrea ca noi să devenim exaltați, așa cum este El. Pentru a ne ajuta, ne-a dat un plan pentru a-l urma, bazat pe legi divine ale adevărului. Cei care învață despre plan și-l urmează cu credință, vor putea într-o zi să devină asemănători Tatălui nostru din Cer și să se bucure de modul de viață pe care o trăiește El.

O parte a planului a fost ca noi să părăsim cerul și să venim pe pământ. Aici dobândim un trup fizic, învățăm prin experiențe și ne dovedim demni de a trăi din nou în prezența lui Dumnezeu. Ne dovedim demni alegând, din propria voință, să ținem legile Sale. (Vezi Avraam 3:23–25; 2 Nefi 2:27).

Pentru a ne ajuta să ne pregătim pentru viața în prezența Sa, Tatăl nostru Ceresc ne-a organizat în familii. Prin rânduieli și legăminte sacre, familiile noastre pot fi unite pentru veșnicie.

Predarea Evangheliei în propriul cămin

Să le predăm copiilor cu bunătațe și cu dragoste

Domnul le-a poruncit părinților să predea Evanghelia copiilor lor. El a spus:

„Și din nou, dacă sunt părinți care au copii în Sion sau în oricare dintre țăruii lui organizați, care nu îi învață, când au opt ani, să înțeleagă doctrina pocăinței, a credinței în Hristos, Fiul Dumnezeului cel Viu, și a botezului și a darului Duhului Sfânt prin așezarea mâinilor, păcatul va fi asupra capetelor părinților.

Pentru că aceasta va fi lege pentru aceia care locuiesc în Sion sau în vreunul dintre țăruii lui care sunt organizați.

Și copiii lor vor fi botezați pentru iertarea păcatelor la vârsta de opt ani și vor primi așezarea mâinilor.

Și ei îi vor învăța, de asemenea, pe copiii lor să se roage și să umble în dreptate înaintea Domnului” (D&L 68:25–28).

Părinții trebuie să predea cu bunătațe și cu dragoste, amintindu-și de sfatul apostolului Pavel de „[a-și crește copiii] în mustrarea și învățătura Domnului” (Efeseni 6:4).

Studiul scripturilor în familie

Putem să devenim ca Tatăl nostru Ceresc și să ne bucurăm de modul de viață pe care El o trăiește numai prin ținerea legilor pe care se bazează această binecuvântare (vezi D&L

130:20–21). Înainte de a putea să trăim în acord cu ele, trebuie să știm care sunt aceste legi. „Este imposibil ca un om să fie salvat în ignoranță” (D&L 131:6).

Isus Hristos este conducătorul și Legiuitorul nostru. El cunoaște calea și legile pe care trebuie să le ținem și El ne-a invitat pe fiecare să-L urmăm. El a spus: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine” (Ioan 14:6). Pentru a deveni ca Tatăl nostru Ceresc și a ne întoarce în prezența Sa, trebuie să cunoaștem învățăturile lui Isus și să le urmăm. Avem scripturile să ne ajute să învățăm despre viața, învățăturile și poruncile lui Isus Hristos.

Cele patru cărți pe care Biserica le acceptă ca fiind scripturi sunt Biblia, Cartea lui Mormon, Doctrină și legăminte și Perla de mare preț. Ele explică legile Evangheliei și standardele prin care ne putem măsura toate gândurile, faptele și învățăturile. Ele ne ajută să învățăm despre viața și învățăturile lui Isus Hristos și ne dau exemple de oameni care au avut credință în Hristos și au ținut poruncile Sale.

Isus ne-a învățat să cercetăm și să studiem scripturile (vezi Ioan 5:39; 3 Nefi 23:1; D&L 88:118).

Familiiile trebuie să studieze scripturile împreună, în mod regulat, pentru a învăța și pentru a urma învățăturile Domnului. Părinții trebuie să-și adune familiile împreună în fiecare zi la o oră fixată pentru a citi și a discuta scripturile. Fiecare membru al familiei

care știe să citească trebuie să aibă ocazia de a citi din scripturi.

Un membru al familiei poate să spună o rugăciune înainte de citirea scripturilor și să-I ceară Tatălui Ceresc să binecuvânteze pe fiecare să înțeleagă ceea ce se citește și să dobândească o mărturie despre aceasta. Familiile pot să rostească rugăciunea lor de familie imediat după cititul scripturilor.

Pe măsură ce familiile vor citi și cântări scripturile, ele vor dori să devină mai asemănătoare Salvatorului și vor găsi o fericire și o pace mai mare în viețile lor.

Rugăciunile personale și în familie

Fiecare dintre noi trebuie să învețe să vorbească prin rugăciune cu Tatăl nostru din Cer. El ne iubește și vrea ca noi să vorbim cu El. Vrea ca noi să-I mulțumim pentru binecuvântările noastre și să-I cerem ajutorul și îndrumarea. El ne va ajuta atunci când cerem. Majoritatea rugăciunilor sunt spuse cu capetele plecate și cu ochii închiși în timp ce îngenuchem, stăm pe scaun sau în picioare.

Când ne rugăm, trebuie să ne amintim patru principii importante:

1. Ne începem rugăciunile adresându-ne Tatălui nostru din Cer: „Tatăl nostru din Cer...”
2. Îi mulțumim Tatălui nostru din Cer pentru lucrurile pe care ni le dă: „Îți mulțumim...”
3. Îi cerem ajutorul de care avem nevoie: „Te rugăm...”
4. Ne încheiem rugăciunea în numele Salvatorului: „În numele lui Isus Hristos, amin.”

Rugăciunile noastre nu trebuie să urmeze întotdeauna toți acești patru pași, însă faptul de a-i avea în minte ne va ajuta să învățăm să ne rugăm. Întotdeauna, trebuie să ne începem și să ne încheiem rugăciunile cu primul și ultimul pas, iar ceea ce spunem la mijloc va depinde de ceea ce simțim că este important. Câteodată, vom dori ca, în cea mai mare parte a rugăciunii, să-I mulțumim Tatălui nostru Ceresc.

În alte ocazii, putem să alocăm cea mai mare parte a rugăciunii faptului de a-I cere ajutorul.

Rugăciuni personale

Fiecare persoană trebuie să se roage personal cel puțin în fiecare dimineață și seară. Părinții trebuie să-i învețe pe copiii să se roage personal de îndată ce încep să vorbească. Părinții îi pot învăța pe copii cum să se roage îngenuchind cu ei și cerându-le să repete, pe rând, câte o propoziție. În scurt timp, copiii vor putea să-și spună propriile rugăciuni.

Rugăciuni în familie

Fiecare familie trebuie să rostească, zilnic, rugăciunea în familie. Întreaga familie îngenunchează împreună, iar capul familiei spune rugăciunea sau îi cere unui membru al familiei să spună. Toată lumea trebuie să aibă, periodic, prilejul de a spune rugăciunea. Copiii mici pot să facă acest lucru cu rândul, primind ajutorul părinților

lor. Timpul rugăciunii în familie este o ocazie deosebită de a-i învăța pe copii cum să se roage, precum și pentru a-i învăța principii, cum ar fi, credința în Dumnezeu, umilința și dragostea.

Rugăciuni speciale

Părinții trebuie să-și învețe copiii faptul că Dumnezeu este întotdeauna pregătit să le audă rugăciunile. În plus față de rugăciunile lor personale și în familie făcute în mod regulat, ei se pot ruga oricând au nevoie de un ajutor special sau când doresc să-și exprime recunoștința.

Binecuvântarea mâncării

Părinții trebuie să se asigure că membrii familiei învață să-I mulțumească lui Dumnezeu pentru hrana lor și să-I ceară s-o binecuvânteze înainte de a o consuma. Fiecare persoană, inclusiv copiii mici, trebuie să binecuvânteze, pe rând, hrana. Rostirea rugăciunii pentru binecuvântarea mâncării îi ajută pe părinți și pe copii să învețe să-I fie recunoscători Tatălui nostru Ceresc.

Seara în familie

Seara în familie este pentru toată lumea, inclusiv cuplurile proaspăt

căsătorite, tații și mamele cu copii, părinții singuri cu copii, părinții care nu au nici un copil acasă, adulții singuri ce participă la seri în familie și cei care locuiesc singuri sau cu colegi de cameră. Toată lumea, indiferent de circumstanțele lor, va fi binecuvântată prin ținerea serilor în familie. Biserica păstrează seara de luni liberă de alte activități pentru ca familiile să poată fi împreună pentru serile în familie.

Prima Președinție a declarat: „Vă promitem mari binecuvântări dacă veți urma sfatul Domnului și veți ține în mod constant seri în familie. Noi ne rugăm, în mod constant, ca părinții din Biserică să-și accepte responsabilitatea de a le preda și de a le exemplifica propriilor copii principiile Evangheliei. Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze să fiți sânguincioși în cea mai importantă responsabilitate” („Message from the First Presidency”, *Family Home Evening Resource Book* [1983], pag. iv).

Ca patriarh al familiei sale, tatăl prezidează seara în familie. În absența tatălui, mama prezidează. Părinții conduc sau numesc un membru al familiei să conducă seara în familie. Ei predau lecția sau delegă predarea copiilor

care sunt suficient de mari pentru a preda. Toți membrii familiei care sunt suficient de mari trebuie să aibă ocazii de a participa. Copiii mai mici pot să ajute în moduri cum ar fi: dirijarea muzicii, citirea scripturilor, răspunzând întrebărilor, ținând ilustrații, servind dulciuri și răcoritoare și rostind rugăciunile.

În cele ce urmează, vă sugerăm un plan de desfășurare a serii în familie:

- Imn de deschidere (cântat de familie)
- Rugăciune de deschidere (rostită de un membru al familiei)
- Citirea unei poezii sau a unei scripturi (de către un membru al familiei)
- Lecție (prezentată de către tatăl, mama sau un alt copil mai mare)
- Activitate (condusă de un membru al familiei și cu participarea tuturor membrilor familiei)
- Imn de încheiere (cântat de familie)
- Rugăciune de încheiere (rostită de un membru al familiei)
- Dulciuri, răcoritoare

O familie poate să țină seara în familie în multe alte feluri. Orice activitate care reunește familia, care întărește dragostea pe care membrii ei o au unul față de altul, care-i ajută să se apropie de Tatăl Ceresc și care-i încurajează să trăiască în neprihănire poate să fie o seară în familie. Exemple de astfel de activități includ citirea scripturilor, discutarea Evangheliei, împărtășirea mărturiilor, realizarea unui proiect de slujire, cântatul împreună, mersul la

un picnic, un joc de familie și excursiile la munte. Toate seriile în familie trebuie să cuprindă o rugăciune.

Lecțiile serilor în familie pot să se bazeze pe scripturi, pe cuvintele profeților din zilele din urmă, pe anumite cuvântări din conferința generală, precum și pe experiențe și mărturii personale. Majoritatea lecțiilor trebuie să se axeze pe nașterea, viața, învățaturile și ispășirea Salvatorului. *Principiile Evangheliei, Gospel Fundamentals, Fidele credinței, Pentru întărirea tineretului* și revistele Bisericii cuprind articole și alte informații despre multe subiecte care pot fi incluse în lecțiile serilor în familie.

Mai jos, sunt menționate subiecte propuse spre a fi discutate în cadrul serilor în familie:

- Planul salvării
- Viața și învățaturile lui Isus
- Pocăința
- Rugăciunea
- Postul
- Cuvântul de înțelepciune
- Standardul Domnului cu privire la moralitate
- Însemnătatea împărtășaniei
- Zeciuiala
- Recunoștința
- Cinstea
- Pioșenia față de Dumnezeu și respectul față de creațiile Sale

- Pregătirea pentru botez, rânduirea la preoție sau căsătoria
- Pregătirea pentru a intra în templu
- Citirea scripturilor
- Ținerea zilei de Sabat sfinte
- Să-i iertăm pe ceilalți
- Dobândirea și împărtășirea mărturiei
- Împărtășirea Evangheliei cu ceilalți
- Compilarea istoriei familiei
- Înțelegerea și acceptarea morții
- Rezolvarea problemelor de familie
- Gestionarea finanțelor familiei
- Participarea la treburile casnice
- Aprecierea muzicii și bucuria de a o asculta

Sărbătorile și ocaziile speciale

Sărbătorile și ocaziile speciale, cum ar fi Crăciunul, Paștele, aniversarea restaurării preoției, conferințele, plecarea în misiune a unui membru al familiei sau nașterea, botezul sau rânduirea unui membru al familiei pot fi ocazii excelente de a preda adevărurile Evangheliei.

Zeciuiala și alte daruri

Domnul a poruncit poporului Său să trăiască legea zeciuiei și să fie demn de binecuvântările promise (vezi Maleahi 3:8-11).

Un moment excelent pentru părinți de a preda despre legea zeciuiei și alte

donății este atunci când își plătesc propria zeciuială. Copiii sunt influențați de ceea ce-i văd pe părinți că fac. Copiii care primesc o indemnizație trebuie să plătească zeciuială din aceasta. Fiecare copil poate să aibă pentru bani trei pușculițe diferite: una pentru zeciuială, una pentru misiune și alta pentru bani de cheltuială. De fiecare dată când copiii primesc bani, ei trebuie să învețe să pună, întâi, zece procente în pușculița pentru zeciuială apoi, o anumită sumă în pușculița pentru misiune și restul în cea pentru banii de cheltuială.

Când copiii plătesc zeciuială, părinții trebuie să-i învețe să completeze un formular de zeciuială, să-l pună în plic alături de bani și să dea sau să trimită plicul unui membru al episcopatului sau al președinției ramurii. Familiile care locuiesc într-o zonă izolată trebuie să dea zeciuiala conducătorilor lor desemnați ai preoției.

Discuțiile din timpul mesei

Timpul mesei poate oferi ocazii bune pentru a discuta despre Evanghelie.

Copiii mici le place să adreseze sau să răspundă la întrebări din Evanghelie. Când ei nu știu răspunsurile, tatăl sau mama pot să ofere răspunsuri scurte și să predea Evanghelia. Nu toate mesele trebuie să includă o discuție despre Evanghelie, dar astfel de discuții de două sau trei ori pe săptămână pot să ajute familia să învețe Evanghelia.

Poveștile de dinainte de culcare

Deoarece majoritatea copiilor iubesc poveștile de dinainte de culcare, acestea oferă o ocazie excelentă pentru predarea Evangheliei prin relatarea sau citirea povestirilor din scripturi, din publicațiile Bisericii sau a experiențelor personale. Povestiri despre cinste, împărtășire și bunătate predau principii importante ale Evangheliei.

Să lucrăm împreună

Apar multe oportunități de predare a Evangheliei în timp ce familiile lucrează împreună în cadrul căminului. În timpul curățeniei în casă sau a muncii în grădină, de exemplu, părinții trebuie să fie atenți la ocaziile de

a vorbi despre Evanghelie. Un copil adresează deseori întrebări. Părinții trebuie să-și facă întotdeauna timp pentru a-i oferi răspunsuri simple. Comentarii de genul: „Ești un muncitor bun. Sunt sigur că Tatăl Ceresc este mândru de tine” sau „Uită-te la frumoșii nori pe care i-a făcut Tatăl Ceresc” le pot oferi copiilor un sentiment de recunoștință față de Tatăl nostru Ceresc și siguranța că El există.

Consiliile de familie

Părinții pot să adune membrii familiei împreună într-un consiliu de familie. Familiile pot să folosească aceste consilii pentru a stabili obiective ale familiei, pentru a rezolva problemele familiei, pentru a discuta despre finanțe, pentru a face planuri, pentru a se sprijini și a se întări unul pe altul, pentru a mărturisi și pentru a se ruga unul pentru celălalt. Consiliul poate să fie ținut ori de câte ori este nevoie. Părinții pot dori să țină consiliul de familie în fiecare duminică sau în corelație cu seara în familie. Respectul față de opiniile și de sentimentele celorlalți este esențial pentru succesul consiliilor de familie.

Interviuri personale

Mulți părinți constată că interviurile personale, desfășurate periodic cu fiecare copil, îi ajută să se apropie de copii, să-i încurajeze și să-i învețe Evanghelia. Astfel de interviuri pot să fie oficiale sau neoficiale și pot fi ținute des.

Părintele trebuie să-și exprime dragostea și încrederea în copil, iar copilul trebuie să aibă ocazia de a-și exprima sentimentele în legătură cu orice subiect, problemă sau experiență. Părintele trebuie să asculte cu atenție și trebuie să trateze problemele și confidențele copilului cu seriozitate. Părintele și copilul pot să se roage împreună. Problemele dezvăluite în timpul interviului și care implică alți membri ai familiei pot să fie discutate în următoarea seară în familie.

Activități în cadrul familiei

Părinții trebuie să planifice des momente în care toată familia să facă lucruri împreună. Picnicurile, ieșirile cu cortul, proiectele familiale, munca în casă și în grădină, înotul, excursiile la munte, filmele și alte distracții adecvate sunt câteva dintre multele activități de care familiile se pot bucura împreună.

O familie căreia îi plac activitățile desfășurate împreună va simți o dragoste și o armonie mai mare. Copiii vor deveni mai dornici să-și asculte părinții și să le urmeze sfatul atunci când îi simt aproape. Părinții vor putea să predea Evanghelia mult mai eficient.

Să îndeplinim responsabilități în familie

Misiunea Bisericii Domnului este de a-i ajuta pe toți oamenii să vină la Hristos. Familiile pot să ajute la realizarea acestei misiuni în timp ce:

1. îndeplinesc propriile nevoi spirituale și materiale și ajută la satisfacerea nevoilor altora;
2. împărtășesc Evanghelia altora;
3. se asigură că membrii familiei primesc rânduieșile din templu și ajută la oferirea acestor binecuvântări pentru strămoșii lor care au murit.

Nevoi spirituale și materiale

Nevoi spirituale

Secțiunea anterioară a acestui îndrumar, „Predarea Evangheliei în cadrul

căminului”, cuprinde informații despre cum pot familiile să-și împlinească nevoile spirituale.

Nevoi materiale

Famiile trebuie să ajungă să se bazeze pe forțele proprii pentru a putea să-și asigure cele necesare din punct de vedere material și pentru a-i ajuta pe alții. Pentru a ajunge să se bazeze pe forțele proprii, membrii familiei trebuie să dorească să muncească. Munca este fizică, mentală sau este un efort spiritual. Este o sursă de realizare, de fericire, de respect de sine și de prosperitate. Părinții trebuie să se străduiască să se bazeze pe forțele proprii și trebuie să-și învețe copiii să facă la fel. Bizuirea pe forțele proprii le va permite să-i ajute pe cei nevoiași.

Tații au responsabilitatea să asigure cele necesare traiului și protecției familiilor lor. Mamele au ca principală responsabilitate îngrijirea copiilor lor. Părinții se asigură că familia are parte de un cămin curat, de hrană sănătoasă, de îmbrăcăminte, de îngrijire medicală și stomatologică, de ocazii educaționale, de lecții despre administrarea resurselor financiare și, dacă este posibil, de instruire referitoare la modul în care pot crește și cultiva în propria gospodărie hrana necesară. Părinții trebuie să-și învețe copiii cum să-și pregătească mâncarea și cum s-o păstreze pentru a o consuma ulterior.

Părinții trebuie să fie dornici să lucreze din greu pentru a asigura cele necesare din punct de vedere material. „Și nu veți îngădui copiilor voștri ca ei să umble flămânzi sau goi” (Moseia 4:14). Părinții trebuie să planifice și să se pregătească pentru a asigura cele necesare familiei în cazul îmbolnăvirii, producerii de dezastru, șomajului sau altor greutăți. Dacă tatăl are probleme în a asigura cele necesare din punct de vedere material pentru familia sa și dacă ceilalți membri ai familiei nu pot să ajute, el poate să caute ajutor prin intermediul conducătorilor preoției.

Copiii pot să ajute la asigurarea celor necesare familiilor lor ajutându-și părinții cu munca lor, învățând bine la școală, având grijă de hainele și de lucrurile lor, menținându-se curați și arătoși, păstrând curățenia în casele lor și menținându-și o sănătate bună.

Membrii familiei trebuie să-și îmbunătățească deprinderea de a citi, de a

scrie, de face calcule elementare și trebuie să profite de orice ocazie de a dobândi cunoaștere și de a-și perfecționa deprinderile. Ei trebuie să se supună Cuvântului de înțelepciune și să mănânce alimente sănătoase.

Acolo unde este posibil, familiile trebuie să depoziteze, pentru un an de zile sau pentru cât de mult este posibil, produse necesare supraviețuirii.

Membrii familiei trebuie să evite să facă datorii inutile, trebuie să economisească pentru viitor, să-și îndeplinească obligațiile și să-și folosească resursele cu înțelepciune, evitând risipa.

Părinții trebuie să-și învețe copiii să împartă cu alții. Aproape oricine poate să ofere ceva, indiferent cât de puțin are. O modalitate de a-i ajuta pe cei nevoiași este de a posti în fiecare lună și de a da darurile de post, daruri care sunt folosite pentru a-i hrăni pe cei flămânzi, pentru a-i adăposti pe cei fără case, pentru a-i îmbrăca pe cei goi și pentru a-i alina pe cei necăjiți. Ne arătăm dragostea față de Domnul atunci când îi ajutăm pe alții. El a spus: „Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut” (Matei 25:40).

Să împărtășim Evanghelia

Domnul, prin profeții Săi din zilele din urmă, ne-a învățat că fiecare membru al Bisericii are responsabilitatea de a împărtăși Evanghelia altora. „Se cuvine ca fiecare om care a fost prevenit să-l avertizeze pe aproapele său” (D&L 88:81). Alma, un profet din Cartea lui

Mormon, a explicat că, atunci când suntem botezați, trebuie să fim dornici să „fim martorii lui Dumnezeu în toate timpurile și în toate lucrurile și în toate locurile” (Mosia 18:9).

Membrii familiei trebuie să facă tot ceea ce pot pentru a-și ajuta rudele, prietenii și vecinii să învețe despre Evanghelia lui Isus Hristos și despre binecuvântările pe care aceasta le poate aduce în viețile lor. Împărtășind Evanghelia, părinții și copiii își pot întări mărturiile și le pot aduce celorlalți binecuvântările Evangheliei. Familiile pot:

- să fie exemple bune, ținând toate poruncile (vezi Matei 5:16);
- să fie recunoscătoare pentru calitatea lor de membre ale Bisericii (vezi Romani 1:16) și le pot spune celorlalți oameni faptul că ele sunt membre;
- să-și întrebe cunoștințele dacă ar dori să cunoască mai multe despre Biserica;
- să-L roage pe Domnul să le ajute să aleagă o familie sau o persoană care este pregătită să audă Evanghelia;

- să prezinte familiei sau persoanei respective Biserica și pot face aceasta prin a o invita la o seară în familie sau la o adunare sau la o activitate a Bisericii, prin a le da să citească broșuri sau cărți ale Bisericii sau prin a le vorbi despre binecuvântările Evangheliei;
- să invite familia sau persoana respectivă în casa lor pentru a fi învățată de către misionari.

Părinții au responsabilitatea de a se pregăti ei înșiși și de a-și pregăti copiii să slujească în misiuni cu timp deplin. Pentru a-i pregăti pe copii, în special pe fii, părinții trebuie să predea Evanghelia în cadrul căminului, să desfășoare studiul individual și în familie, să rostească rugăciunile personale și în familie și să vorbească despre responsabilitățile și binecuvântările împărtășirii Evangheliei. Își pot învăța copiii să economisească bani pentru misiuni, să muncească din greu, să se bazeze pe forțele proprii, să-i iubească pe alți oameni și să le slujească.

Rânduielele din templu pentru cei vii și pentru cei morți

În temple, membrii demni ai Bisericii primesc rânduielele sacre și fac legămintele cu Dumnezeu. Ei participă, de asemenea, la munca rânduielelor pentru strămoșii lor decedați. Acolo unde este posibil, tatăl și mama trebuie să obțină fiecare o recomandare pentru templu de la conducătorii lor de preoție și să meargă la templu pentru a-și primi rânduielele din templu. Dacă nu

pot merge la templu, trebuie să trăiască demni de recomandarea pentru templu.

Famiile au responsabilitatea sacră de a se asigura că rânduielile templului sunt efectuate pentru strămoșii lor care au murit fără să le primească. Membrii Bisericii care și-au primit propriile rânduieli trebuie să se întoarcă la templu

cât de des le permit timpul, posibilitățile și disponibilitatea templului pentru a efectua rânduieli pentru strămoșii lor.

Tații și mamele trebuie să adune înregistrări scrise ale evenimentelor importante din viețile lor și din viețile copiilor lor, incluzând certificate de binecuvântări, de botezuri, de rânduieli, de căsătorie și de deces, scrisori importante, fotografii, articole decupate din ziare și lucruri similare. Ei trebuie să compileze istoriile personale și să încurajeze pe fiecare membru al familiei să țină o istorie personală. Ei trebuie să-i ajute pe copiii mai mici să-și înceapă propriile istorii personale.

Famiile trebuie să adune informații despre strămoșii lor și să le introducă în istoria familiei. Ele trebuie să înceapă prin punerea împreună a informațiilor despre ultimele patru generații.

Instruirea conducerii

Sub îndrumarea conducătorilor de țarăș, de misiune sau de district, conducătorii preoției și cei ai organizațiilor auxiliare trebuie să-i învețe pe părinți să înțeleagă și să înfăptuiască cele trei responsabilități familiale de bază (vezi pag. 12-15). Conducătorii trebuie să-i învețe pe tați și mame cum să-și conducă familiile. Dacă o familie locuiește într-o zonă izolată, conducătorii de țarăș, de misiune sau de district trebuie să se asigure că părinții își învață și își îndeplinesc responsabilitățile.

Ținerea slujbelor de preaslăvire acasă (pentru familiile din zonele izolate)

Unele familii locuiesc în zone izolate și nu pot să participe regulat la adunările episcopiei sau ramurii. *Cu autorizația din partea președintelui de țarăș, de misiune sau de district*, astfel de familii trebuie să țină, duminica, slujbe de preaslăvire în casa lor. În zonele în care nu sunt stabilite unități ale Bisericii, familiile au nevoie de autorizația președintelui de zonă.

Tatăl sau un alt deținător al preoției poate să pregătească și să binecuvânteze împărtașania dacă este demn, dacă este preot în Preoția aaronică sau dacă deține Preoția lui Melhisedec și dacă *are permisiunea conducătorilor săi ai preoției*. Orice deținător al preoției poate să împartă împărtașania. Instrucțiunile pentru distribuirea împărtașaniei se găsesc la paginile 21–23 ale acestui îndrumar.

O slujbă de preaslăvire din cursul zilei de duminică trebuie să fie simplă, pioasă și respectuoasă. Poate să constea din:

1. Imn de deschidere
2. Rugăciune de deschidere
3. Binecuvântarea și administrarea împărtașaniei
4. Unul sau mai multe dintre lucrurile următoare:
  - una sau două cuvântări sau mărturii scurte;
  - citirea și discutarea scripturilor ca o familie;
  - o lecție oferită de către un membru al familiei.
5. Imn de încheiere
6. Rugăciune de încheiere

Pentru a planifica o slujbă de preaslăvire, părinții trebuie să caute și să urmeze îndrumarea Spiritului Domnului. Oamenii din Cartea lui Mormon au dat un exemplu de astfel de slujbă: „Iar adunările lor au fost conduse... după felul și lucrările Spiritului și prin puterea Duhului Sfânt; căci după cum puterea Duhului Sfânt i-a condus pe ei cum să predice sau să sfătuiască, sau să se roage, sau să implore, sau să cânte, chiar așa s-a făcut” (Moroni 6:9).

Familia trebuie să folosească scripturile ca ghid de bază. În plus, membrii ei pot folosi cuvântările conferinței generale, *Gospel Fundamentals*, *Principiile Evangheliei*, *Fideli credinței*, *Pentru întărirea tineretului*, broșurile misionare, revistele Bisericii și alte publicații și materiale audiovizuale ale Bisericii.

Dacă nimeni din familie nu deține oficiul corespunzător al preoției, tatăl sau mama îi pot aduna împreună pe membrii familiei pentru a cânta

imnuri, pentru a studia scripturile, pentru a se ruga și pentru a se apropia împreună de Tatăl Ceresc. Conducătorul preoției din familie, desemnat, trebuie să organizeze primirea, periodică, a împărtășaniei de către familie.

Părinții trebuie să organizeze activități săptămânale de o zi cum ar fi, excursiile la munte, picnicurile, filmele educative, vizitarea rudelor, sporturile, programele muzicale și înotul.

Famiiliile trebuie să le plătească conducătorilor lor desemnați ai preoției zeciuiala, darurile de post și celelalte contribuții.

Familia nu trebuie să trimită Bisericii un raport scris, însă conducătorul preoției care le este desemnat îl interviează periodic pe tată, rugându-l să raporteze despre situația familiei. Acolo unde este necesar, conducătorii pot să realizeze aceste interviuri prin telefon.

Rânduieii și binecuvântări ale preoției

Rânduielele preoției sunt acte sacre stabilite de Domnul și efectuate prin autoritatea preoției. Binecuvântările preoției sunt date prin autoritatea preoției pentru vindecare, alinare și încurajare. Frații care înfăptuiesc rânduiele și dau binecuvântări trebuie să se pregătească ei înșiși trăind în acord cu principiile Evangheliei și străduindu-se să fie îndrumați de către Spiritul Sfânt. Ei trebuie să înfăptuiască fiecare rânduială și să dea fiecare binecuvântare într-o manieră respectuoasă și să se conformeze cu cerințele următoare; rânduielele trebuie să fie:

1. efectuate în numele lui Isus Hristos;
2. efectuate prin autoritatea preoției;
3. efectuate cu toate procedurile necesare, cum ar fi folosirea cuvintelor

specifice sau folosirea uleiului consacrat;

4. autorizate de conducătorul desemnat al preoției care deține cheile potrivite, dacă este necesar.

Rânduielele care trebuie să fie autorizate de către conducătorii preoției sunt numirea și binecuvântarea copiilor, efectuarea botezurilor și confirmărilor, conferirea preoției și rânduirea la un oficiu al preoției, binecuvântarea și administrarea împărțășaniei și dedicarea mormintelor.

Când la o rânduială sau la o binecuvântare participă mai mulți frați, fiecare își pune mâna stângă ușor pe umărul fratelui din stânga sa. Nu se încurajează obiceiul de a invita să asiste un număr mare de deținători ai preoției.

Rânduielile și binecuvântările explicate în această secțiune îi vor ajuta pe tați să slujească în calitate de patriarhi în familiile lor.

Numirea și binecuvântarea copiilor

„Fiecare membru al Bisericii lui Hristos care are copii trebuie să-i aducă pe ei în fața Bisericii, la vârstnici, care trebuie să-și așeze mâinile pe ei în numele lui Isus Hristos și să-i binecuvânteze în numele Său” (D&L 20:70). Conform acestei revelații, numai bărbații demni, care dețin Preoția lui Melhisedec, pot să participe la numirea și binecuvântarea copiilor. *Rânduiala numirii și binecuvântării copiilor trebuie să fie autorizată de către autoritatea care prezidează.*

Când binecuvântează un bebeluș, bărbații care dețin Preoția lui Melhisedec se adună în cerc și țin bebelușul în mâinile lor. Când binecuvântează un copil mai mare, frații își așează mâinile ușor pe capul copilului. Persoana care dă binecuvântarea:

1. se adresează Tatălui Ceresc;
2. declară că binecuvântarea este dată prin autoritatea Preoției lui Melhisedec;
3. îi dă copilului un nume;
4. dă o binecuvântare a preoției așa cum este îndrumat de Spirit;
5. încheie în numele lui Isus Hristos.

Botezul

Sub îndrumarea autorității care prezidează, un preot demn sau un bărbat care deține Preoția lui Melhisedec poate să înfăptuiască un botez. Pentru a face aceasta, el:

1. stă în apă cu persoana care va fi botezată;
2. ține încheietura mâinii drepte a persoanei care este botezată, cu mâna sa stângă, din motive de confort și de siguranță; persoana care este botezată ține încheietura mâinii stângi a celui care înfăptuiește botezul cu mâna sa stângă;
3. își ridică mâna dreaptă în unghi drept;

4. declară numele întreg al persoanei și spune: „Fiind împuternicit de Isus Hristos, eu te botez în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. Amin” (D&L 20:73);
5. îi cere persoanei care este botezată să-și țină nasul cu mâna dreaptă, din motive de confort; cel care înfăptuiește botezul își așează mâna dreaptă pe parte de sus a spatelui persoanei care este botezată și o scufundă complet, inclusiv îmbrăcăminte persoanei;
6. ajută persoana să iasă din apă.

Doi preoți sau doi bărbați care dețin Preoția lui Melhisedec sunt martori la fiecare botez pentru a se asigura că este făcut așa cum trebuie. Botezul trebuie repetat în cazul în care cuvintele nu sunt spuse exact așa cum sunt date în Doctrină și legăminte 20:73 sau dacă o parte a trupului persoanei sau a îmbrăcămintei acesteia nu este complet scufundată. Persoana care este botezată și persoana care înfăptuiește rânduiala trebuie să poarte haine albe care nu sunt transparente atunci când sunt ude.

Confirmarea

Converțiții care sunt în vârstă de nouă ani sau mai mari și cei care au opt ani și ai căror părinți, ambii, nu sunt membri, sunt confirmați în timpul adunării de împărtășanie (vezi D&L 20:41). Copiii în vârstă de opt ani pot să fie confirmați imediat după botez în locul unde se face botezul, în cazul în care cel puțin un părinte este

membru al Bisericii și dacă ambii părinți îi dau acordul pentru botez și pentru confirmare. *Sub îndrumarea episcopului sau a președintelui de ramură*, unul sau mai mulți bărbați care dețin Preoția lui Melhisedec pot să efectueze această rânduială. Ei își așează mâinile ușor pe capul persoanei. Cel care înfăptuiește rânduiala:

1. declară numele întreg al persoanei;
2. declară că rânduiala este efectuată prin autoritatea Preoției lui Melhisedec;
3. confirmă persoana ca membră a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă;
4. revarsă darul Duhului Sfânt spunând: „Primește Duhul Sfânt”;
5. dă o binecuvântare a preoției așa cum este îndrumat de Spirit;
6. încheie în numele lui Isus Hristos.

Conferirea preoției și rânduirea la oficiile preoției

Episcopul și președintele de ramură supraveghează conferirea Preoției aaronice și a rânduirilor la oficiile de diacon, învățător și preot. Înainte ca un bărbat să fie rânduit la un oficiu în cadrul Preoției aaronice, acesta trebuie să fie intervievat de către episcop sau de către președintele de ramură și trebuie să fie găsit demn. De asemenea, el trebuie susținut la adunarea de împărtășanie. Cu autorizația episcopului sau a președintelui de ramură, un preot poate să confere Preoția aaronică unui alt bărbat și să-l rânduiască la unul dintre oficiile Preoției aaronice.

Președintele de țară sau de misiune supraveghează conferirea Preoției lui Melhisedec și rânduirea la oficiile de vârstnic și de înalt preot.

Pentru a conferi preoția sau pentru a rândui un bărbat la un oficiu al preoției, unul sau mai mulți bărbați care dețin preoția necesară și care au fost autorizați de către autoritatea care prezidează își așează ușor mâinile pe

capul bărbatului. Cel care efectuează rânduiala:

1. numește persoana pe numele său întreg;
2. declară autoritatea (Preoția aaronică sau Preoția lui Melhisedec) prin care este efectuată rânduirea;
3. conferă Preoția aaronică sau Preoția lui Melhisedec, exceptând cazul în care a fost conferită mai devreme;
4. rânduiește bărbatul respectiv la un oficiu din cadrul Preoției aaronice sau din cadrul Preoției lui Melhisedec și îi dă drepturile, puterile și autoritatea aceluia oficiu;
5. dă o binecuvântare a preoției așa cum este îndrumat de Spirit;
6. încheie în numele lui Isus Hristos.

Împărtășania

Împărtășania este o rânduială foarte sacră. Luarea din împărtășanie ne oferă ocazia de a ne aminti de viața, de învățăturile și de ispășirea lui Isus Hristos. Este timpul pentru a ne reînnoi legămintele pe care le-am făcut cu Domnul la botez (vezi Mosia 18:8-10).

Învățătorii și preoții pot să pregătească împărtașania; preoții o pot binecuvânta; diaconii, învățătorii și preoții o pot împărți. Frații care dețin Preoția lui Melhisedec pot să pregătească, să binecuvânteze și să împartă împărtașania, însă de regulă o vor face numai când sunt disponibili prea puțini deținători ai Preoției aaronice. Dacă o persoană a păcătuit grav, el nu trebuie să pregătească, să binecuvânteze sau să împartă împărtașania până când el s-a pocăit și și-a rezolvat problema cu ajutorul episcopului sau a președintelui său de ramură.

Cei care pregătesc, binecuvântează sau împart împărtașania, le administrează celorlalți această rânduială în locul Domnului. Fiecare dintre deținătorii preoției trebuie să abordeze această responsabilitate cu o atitudine solemnă, pioasă. Trebuie să aibă un aspect îngrijit, să fie curat și îmbrăcat modest. Înfațișarea personală trebuie să reflecte caracterul sacru al rânduiei.

Frații care pregătesc împărtașania trebuie să facă acest lucru înainte de începerea adunării. Ei așează pâine neruptă în tăvi curate pentru pâine și pahare de împărtașanie umplute cu apă proaspătă, pe care le pun pe masa de împărtașanie. Acoperă pâinea și apa cu o față de masă albă, curată.

În timpul imnului de împărtașanie, cei de la masa de împărtașanie îndepărtează fața de masă de pe tăvile cu pâine și rup pâinea în bucăți mici.

După imn, persoana care binecuvântează pâinea, îngenunchează și spune rugăciunea de împărtașanie pentru pâine. Frații împart apoi pâinea celor prezenți, într-o manieră pioasă și ordonată. Autoritatea care prezidează adunarea primește împărtașania prima. După ce toți cei prezenți au avut ocazia de a lua din pâine, cei care o împart se întorc cu tăvile la masa de împărtașanie. Cei care binecuvântează împărtașania acoperă tăvile din nou imediat după ce pâinea a fost împărțită.

Cei de la masa de împărtașanie îndepărtează fața de masă de pe tăvile cu apă. Persoana, care binecuvântează apa, îngenunchează și spune rugăciunea de împărtașanie pentru apă. Frații împart apoi apa celor prezenți. Tăvile sunt aduse la masa de împărtașanie și acoperite din nou. Frații care au binecuvântat și împărțit împărtașania își ocupă atunci locurile în congregație.

Împărtașania este pentru membrii Bisericii, inclusiv pentru copii. Persoana care conduce adunarea nu trebuie să anunțe că va fi împărțită numai membrilor; nu trebuie să se facă nimic pentru a-i opri pe nemembri să ia din aceasta.

Rugăciunile de împărtașanie trebuie să fie rostite clar, cu acuratețe și cu respect. Dacă persoana care binecuvântează împărtașania face o greșeală în rostirea cuvintelor și nu se autocorectează, episcopul sau președintele de ramură îi cere să repete rugăciunea și s-o spună corect.

Rugăciunea pentru pâine este următoarea:

„O Dumnezeule, Tată Veșnic, noi Te rugăm, în numele Fiului Tău, Isus Hristos, să binecuvântezi și să sfințești această pâine pentru sufletele tuturor acelor care se împărtășesc din ea, pentru ca ei să mănânce în amintirea trupului Fiului Tău și să-Ți mărturisească Ție, o Dumnezeule, Tată Veșnic, că ei doresc cu adevărat să ia asupra lor numele Fiului Tău, și să-și amintească totdeauna de El, și să țină poruncile pe care El le-a dat lor, pentru ca ei să poată avea totdeauna Spiritul Său cu ei. Amin” (D&L 20:77 și Moroni 4).

Rugăciunea pentru apă este următoarea:

„O Dumnezeule, Tată Veșnic, noi Te rugăm, în numele Fiului Tău, Isus Hristos, să binecuvântezi și să sfințești [această apă] pentru sufletele tuturor acelor care beau din ea, pentru ca ei să facă aceasta în amintirea sângelui Fiului Tău, care a fost vărsat pentru ei; ca ei să-Ți mărturisească Ție, o Dumnezeule, Tată Veșnic, că ei își amintesc totdeauna de El, pentru ca ei să poată avea Spiritul Său cu ei. Amin” (D&L 20:79 și Moroni 5).

Împărtășania trebuie luată de pe masă imediat după adunare. Pâinea rămasă poate să fie mâncată.

Binecuvântarea și împărțirea împărtășaniei trebuie să fie autorizată de autoritatea care prezidează.

Consacrarea uleiului

Un bărbat (sau mai mulți) care deține Preoția lui Melhisedec consacră ulei de măsline pur pentru scopul sfânt de a-i vindeca pe cei bolnavi și suferinzi. Cel care consacră uleiul:

1. ține un recipient deschis cu ulei;
2. se adresează Tatălui nostru Ceresc;
3. declară că acționează prin autoritatea Preoției lui Melhisedec;
4. consacră uleiul (nu recipientul) și îl pune de-o parte pentru vindecarea celor bolnavi și suferinzi;
5. încheie în numele lui Isus Hristos.

Să le slujim bolnavilor

Doar bărbații care dețin Preoția lui Melhisedec pot să le slujească celor bolnavi sau suferinzi. În mod normal, doi sau mai mulți bărbați slujesc împreună, însă poate s-o facă și unul singur. Dacă nu are la dispoziție ulei consacrat, un bărbat care deține

Preoția lui Melhisedec poate să dea o binecuvântare prin autoritatea preoției.

Un tată care deține Preoția lui Melhisedec trebuie să le slujească membrilor bolnavi din familia sa. El îi poate cere unui alt bărbat care deține Preoția lui Melhisedec să-l ajute.

Slujirea pentru cei bolnavi are două părți: (1) ungerea cu ulei și (2) pecetluirea ungerii.

Ungerea cu ulei

Un bărbat care deține Preoția lui Melhisedec unge persoana care este bolnavă. Pentru a face aceasta, el:

1. pune o picătură de ulei consacrat pe capul persoanei;
2. își așează mâinile ușor pe capul persoanei și îi spune numele întreg;
3. declară că unge persoana prin autoritatea Preoției lui Melhisedec;
4. declară că unge cu ulei care a fost consacrat pentru vindecarea și binecuvântarea celor bolnavi și suferinzi;
5. încheie în numele lui Isus Hristos.

Pecetluirea ungerii

De obicei, doi sau mai mulți bărbați care dețin Preoția lui Melhisedec își așează ușor mâinile pe capul persoanei care este bolnavă. Unul dintre bărbați pecetluiește ungerea. Pentru a face aceasta, el:

1. Numește persoana pe numele său întreg;

2. declară că pecetluiește ungerea prin autoritatea Preoției lui Melhisedec;
3. dă o binecuvântare după cum este îndrumat de Spirit;
4. încheie în numele lui Isus Hristos.

Binecuvântările taților și alte binecuvântări de alinare și de îndrumare

Binecuvântările taților și alte binecuvântări ale preoției sunt date pentru a oferi prin Spirit îndrumare și confort.

Un tată care deține Preoția lui Melhisedec poate să le dea copiilor săi binecuvântări de tată. Astfel de binecuvântări pot să ajute în special atunci când copiii pleacă de acasă pentru a merge la școală sau pentru a merge în misiuni sau atunci când încep o nouă slujbă, se căsătoresc, intră în serviciul militar sau se confruntă cu încercări personale neobișnuite. Aceste binecuvântări pot să fie un mare sprijin pentru o familie. O familie poate să înregistreze binecuvântările tatălui pentru evidențele familiei, însă acestea nu sunt păstrate

în evidențele Bisericii. Părinții trebuie să-și încurajeze copiii să caute binecuvântările tatălui în momentele grele.

Bărbații demni care dețin Preoția lui Melhisedec pot, de asemenea, să dea binecuvântări de alinare și de îndrumare soțiilor lor, membrilor familiei extinse și celor care le cer.

Pentru a da o binecuvântare de tată sau alte binecuvântări de alinare și de îndrumare, un bărbat care deține Preoția lui Melhisedec, indiferent dacă este singur sau dacă este însoțit de unul sau mai mulți bărbați demni care dețin Preoția lui Melhisedec, își așează ușor mâinile pe capul persoanei care primește binecuvântarea. Uleiul nu este necesar pentru astfel de binecuvântări. Cel care dă binecuvântarea:

1. Numește persoana pe numele său întreg;
2. declară că dă binecuvântarea prin autoritatea Preoției lui Melhisedec;
3. dă o binecuvântare după cum este îndrumat de Spirit;
4. încheie în numele lui Isus Hristos.

Dedicarea mormintelor

O persoană care dedică un mormânt trebuie să dețină Preoția lui Melhisedec și trebuie să fie autorizată de către oficialul preoției care conduce programul.

Pentru a dedica un mormânt, el:

1. se adresează Tatălui Ceresc;
2. declară că dedică mormântul prin autoritatea Preoției lui Melhisedec;
3. dedică și consacră locul de înmormântare ca loc de odihnă pentru trupul persoanei decedate;
4. acolo unde este potrivit, se roagă pentru ca locul să fie sfințit și protejat până la înviere;
5. Îi cere Domnului să aline familia și exprimă alte gânduri așa cum îl îndrumă Spiritul;
6. încheie în numele lui Isus Hristos.

Dacă familia preferă, o persoană (de preferat un bărbat care deține Preoția lui Melhisedec) poate să ofere o rugăciune la mormânt în locul unei rugăciuni de dedicare.

Să obținem materiale ale Bisericii și să localizăm informațiile despre istoria familiei

---

Conducătorii locali și ceilalți membrii pot să obțină materialele Bisericii, inclusiv scripturi, cursuri de studiu, reviste ale Bisericii, veșminte și haine de templu de la centrul de distribuție al Bisericii repartizat lor sau de la centrul de slujire, de la Centrul de distribuție din Salt Lake City sau prin intermediul locației de Internet oficiale a Bisericii, care se află la www.lds.org.

Informații referitoare la munca de istorie a familiei sunt disponibile pe locația web de Internet a Bisericii pentru istoria familiei, care se află la www.familysearch.org.

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

ROMANIAN

4 02311 80171 8

31180 171